

[Holdgaard.]

Maade. Dermed mener jeg selvfølgelig ikke, at man skal træffe saadanne Foranstaltninger, at man umuliggør en Ordning.

Der har her været talt om, hvorvidt man skulde gaa til en Kommunegaranti eller til en mere personlig Garanti. Jeg vil tro, at en personlig Garanti gennem Bekendtskab og Familie som den, vi i sin Tid skitserede i vort Forslag, vil være at foretrække for Kommunegaranti — det er i alt Fald min Opfattelse. Men det Spørgsmaal saavel som andre, der eventuelt kan rejse sig og vil rejse sig med Hensyn til den endelige Udformning af denne Lovgivning, egner sig efter min Mening bedst til Behandling i et Udvalg, og jeg kan derfor tilsige mit Partis Medvirken ved den Udvalgsbehandling, som forhaabentlig vil komme.

Hans Hansen: Det var med Tilfredshed, jeg hørte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i sin Tale paapege, at det var nødvendigt overfor de Gældsforhold, Landbruget befandt sig i, at foretage Hjælpeforanstaltninger. Det var med Tilfredshed, siger jeg, fordi jeg har haft Følelsen af, at det netop har været det ærede Medlems Hensigt med sine Taler rundt omkring i Landet at bevise, at der ingen egentlig Gældskrise er, og det stemmer jo ikke rigtigt med det, det ærede Medlem har sagt her. Jeg mener nu, at der er en meget stærk Gældskrise, og det vil da være interessant, naar der nu stilles Forslag om, at Staten skal stille 10 Mill. Kr. til Raadighed, et Øjeblik at se paa — jeg skal ikke fordybe mig deri, jeg skal gøre det ganske kort —, hvad der er sket.

Ved Loven af 8. August 1914, da man fritog Nationalbanken for at indløse Sedler med Guld, fik alle de Formuer her i Landet, der ikke havde Tilknytning til eller var ansvarligt anbragt i faste Værdier, et Tab, fordi Kronen gik ned, og da saa endelig Kronen gik i Pari igen — der laa jo adskilligt imellem, bl. a. Landmandsbankpolitikken —, blev alle de, der havde stiftet Hjem i Tilid til herskende økonomiske Forhold og Retsforhold, narret, alle de, der havde faaet Gæld, blev narret i anden Omgang. Og Landmandsbankpolitikken! Ja, saa vidt det er muligt at skønne, ser det ud, som

Landmandsbankpolitikken, denne uhyggelige Akt i det politiske Liv, indirekte har forhøjet Prioritetsgælden her i Landet med ca. 1 500 Mill. Kr. Det har dannet Grundlaget for en saa stærk Stigning i Ejendomspriserne, at vi i Virkeligheden fik falsk Kapital ind, som Landbruget den Dag i Dag skal forrente, en Kapital, som i Virkeligheden er forsvundet, og som kun Skødehaveren hæfter for, fordi Værdien er blevet en anden end i det givne Øjeblik.

Naar vi nu fra det ærede Venstrepartis Side faar et Forslag om, at der fra Statens Side skal stilles 10 Mill. Kr. til Raadighed, det vil sige, at der nu skal paalignes hvert Individ i Landet 3 Kr. for paa ny at skride ind, kan jeg ikke se andet end, at det kun er at sikre den falske Kapital, der er anbragt i Ejendomme. Dèr, hvor der skulde skrives ind, er overfor Pantegælden, og det kan man ikke efter dette Lovforslag. At den løse Gæld kan ordnes ved en Akkord, skal jeg ikke benægte og ej heller, at det i Øjeblikket kan have en vis Virkning for Skødehaverne, men det betyder kun en Sikring af de sidste Prioriteter og vil i Virkeligheden sige, at Staten støtter Højfinansens, og jeg mener, at det er det modsatte, der bør ske. Jeg kan ikke se, at man bør bringe Staten ind i det Forhold, og jeg tror ikke, det er nødvendigt ud fra den Betragtning, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte, nemlig at der skal stilles Sikkerhed; for hvis der skal stilles Sikkerhed, tror jeg ikke, Statens Penge behøves. Det er kun, hvis der er Tale om en Slags Tilskud paa en eller anden Façon, at det ikke er nødvendigt at stille Sikkerhed. Derfor ser jeg ikke rettere end, at det er uberettiget her at skyde Staten ind. Det er et ganske andet Forhold, det drejer sig om, naar man møder med et Forslag, der vil betyde, at der stilles Sikkerhed for en falsk Kapital, der staar i Ejendommene, end naar der er Tale om, at man ved Kriseforanstaltninger har hjulpet fattige Mennesker, der ikke har kunnet klare sig selv.

Jeg synes ikke, at man med dette Forslag i mindste Maade mildner Krisen, jeg mener, at man derved i Virkeligheden kun bidrager til at bringe de paagældende fra Dynen i Halmen. Jeg kan ikke forstaa, at dette Lovforslag kan danne et brugeligt Grundlag for en Krisehjælp, og derfor er det